

ബിന്ദുവിന്റെ മഹത്വം

ഇന്ന് സ്നേഹസാഗരനായ ബാബ തന്റെ സ്നേഹികളായ ആത്മാക്കളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുവാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. ബാബയുടെ സ്നേഹത്തിൽ ദൂരെ-ദൂരെ നിന്നും ഓടി വന്ന് കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ സ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്. ബാപ്ദാദ അങ്ങനെയുള്ള സ്നേഹികളായ ആത്മാക്കളുടെ സ്നേഹത്തിനു റിട്ടേണായി സ്നേഹവും സഹയോഗവും സദാ നൽകുന്നു. ഇപ്പോഴും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ഇനിയും നൽകിക്കൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും.

എല്ലാ സ്ഥാനത്തുമുള്ള സ്നേഹികളായ ആത്മാക്കൾ ഇപ്പോഴും സൂക്ഷ്മ ഫരിസ്താ രൂപത്തിൽ ഈ സഭയിൽ സമ്മുഖത്തിലുണ്ട്. ബാപ്ദാദ ഡബിൾ സഭ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒന്ന് സാകാരശരീരധാരികൾ ഈ ഭൂമിയിൽ ഇരിക്കുന്നു, രണ്ട് ആകാശി രൂപധാരികൾ, അവർക്ക് ഈ ഭൂമിയിൽ സ്ഥലം ആവശ്യമില്ല, ഭൂമിക്കു മുകളിലായി പ്രകാശ രൂപത്തിൽ പ്രകാശത്തിന്റെ ആസനധാരികളായി കുറച്ചു സ്ഥലത്ത് ധാരാളം പേർ കാണപ്പെടുന്നു. രണ്ടു സഭകളും കണ്ട് ബാപ്ദാദ ഹർഷിതനാവുകയാണ്.

ബാപ്ദാദ കുട്ടികളുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തി കാണുകയായിരുന്നു, ആ സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ ആധാരത്തിൽ സെക്കന്റുകൊണ്ട് എത്ര ദൂരെയൊക്കെങ്കിലും സമീപത്തെത്തുവാൻ സാധിക്കും. എത്രമാത്രം സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തി മഹാനാണോ അത്രയും സമ്മുഖത്തിലെത്തുവാനുള്ള വേഗതയും മഹത്തായിരിക്കും. എത്ര അമൂല്യ രത്നങ്ങളാണ് മുന്നിലേക്ക് വരുന്നത്. ഓരോരോ രത്നത്തിന്റെയും മഹിമ മഹാനാണ്. ഏതെല്ലാം മഹാരഥികളെ വർണ്ണിക്കും. ദീപത്തിനു നേർക്ക് ഈയാംപാറ്റകൾ വരികയാണ്. എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും ബാപ്ദാദ സഹജയോഗി ഭവ എന്ന വരദാനം നൽകുകയാണ്. ഒരേയൊരു ബിന്ദുവിനെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കൂ. ഏറ്റവും എളുപ്പമായ മാത്രയാണ് ബിന്ദു. ബാപ്ദാദ ബിന്ദുവിന്റെ കണക്ക് മാത്രമാണ് പറയുന്നത്. സ്വയം ബിന്ദുരൂപമായി മാറൂ, ബിന്ദുവിനെ ഓർമ്മിക്കൂ, ഡ്രാമയിലെ ഓരോ ദൃശ്യവും മനസ്സിലാക്കി, ചെയ്തതിനു ശേഷം ഫുൾസ്റ്റോപ്പിട്ടു. ഒരു ബിന്ദുവിന്റെ മാത്രയിൽ നിങ്ങളും ബാബയും സൃഷ്ടിയും എല്ലാം വന്നു ചേരുന്നു! അപ്പോൾ അറിയേണ്ടതെന്താണ് -ബിന്ദു, ചെയ്യേണ്ടതെന്താണ്- ബിന്ദുവിന്റെ ഓർമ്മ. ഈ ബിന്ദുവെന്ന മാത്രയുടെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കി സദാ സഹജയോഗിയായി മാറുവാൻ സാധിക്കും. എത്ര വലിയ വിസ്താരവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് ഒരു ബിന്ദുവിലാണ്. ബീജം ഒരു ബിന്ദുവാണ്, അതിലാണ് വൃക്ഷം മുഴുവൻ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ആത്മാവാകുന്ന ബിന്ദുവിലാണ് 84 ജന്മങ്ങളുടെ സംസ്കാരം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. 5000 വർഷത്തിന്റെ നാടകത്തെ ഇപ്പോൾ ഈ സംഗമത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ സമാപ്തമാക്കുകയാണ്. ഡ്രാമയുടെ ചക്രം പൂർത്തിയായി. ഏതു ചക്രമാണോ പൂർത്തിയായത് അതിനു ഫുൾസ്റ്റോപ്പ്, അതായത് ബിന്ദുവിടണം. ബിന്ദുവായി മാറി വീട്ടിലേക്കു പോകണം. ബിന്ദുവിന്റെ കൂടെ ബിന്ദുവായി മാറി പോകണം. വീട് എല്ലാ ബിന്ദുക്കളുടെയും വീടാണ്. അവിടെ സങ്കല്പം, കർമ്മം, സംസ്കാരം എല്ലാം അമർന്ന് ബിന്ദുവിട്ടിരിക്കുകയാണ്. സമാപ്തിയുടെ മാത്ര തന്നെ ബിന്ദുവാണ്. സർവ്വ ഗുണങ്ങളുടെയും സർവ്വ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ഖജനാവുകളുടെ സാഗരം..... പക്ഷെ ഈ സാഗരം ഒരു ബിന്ദുവാണ്. സംബന്ധ-സമ്പർക്കത്തിൽ വരുമ്പോൾ എല്ലാവരുടെയും മസ്തകത്തിൽ എന്താണ് തിളങ്ങുന്നത് - ബിന്ദു. സർവ്വ കാര്യ കർത്താക്കളും ആരാണ്? ബിന്ദു തന്നെയല്ലേ. ഭൂമിയിൽ നിന്നും ചന്ദ്രൻ വരെ പോയാലും അവിടെ എത്തിയത് ബിന്ദുവല്ലേ. നിങ്ങൾ സൈലൻസിന്റെ ശക്തിയിലൂടെ മൂന്നു ലോകങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നാലും ആരാണ് എത്തിച്ചേർന്നത്? ബിന്ദു. സയൻസിന്റെ ശക്തിയാകട്ടെ സൈലൻസിന്റെ ശക്തിയാകട്ടെ, നിർമ്മാണ ശക്തിയായാലും നിർവ്വ്യാണത്തിൽ പോകുന്ന ശക്തിയായാലും രണ്ടും ബിന്ദു തന്നെയല്ലേ. ബീജത്തിൽ നിന്നും ഇത്രയും വലിയ വൃക്ഷം വിസ്തൃതമാകുന്നു, എന്നാൽ വിസ്താരം അടങ്ങുന്നതെവിടെയാണ്? ബീജത്തിൽ, അതായത് ബിന്ദുവിൽ. അപ്പോൾ അനാദിയായതും അവിനാശിയായതും ബിന്ദുവാണ്. നിങ്ങൾ മൂന്നു കാലങ്ങളെക്കുറിച്ചും മൂന്നു ലോകങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള അറിവ് പ്രാപ്തമാക്കി, എന്നാൽ ആരാണ് പ്രാപ്തമാക്കിയത്? ബിന്ദു. ആദി മുതൽ അവസാനം വരെയുള്ള വൈവിധ്യമാർന്ന പാർട്ട് അഭിനയിച്ചു, എന്നാൽ ഈ അഭിനേതാവ് ആരാണ്? ആരാണ് അഭിനയിച്ചത്? ബിന്ദു. അപ്പോൾ മഹത്വം മുഴുവൻ ബിന്ദുവിന്റേതാണ്. ബിന്ദുവിനെ മനസ്സിലാക്കിയെങ്കിൽ എല്ലാം മനസ്സിലായി, എല്ലാം നേടി. ബിന്ദു രൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത് എന്ത് സങ്കല്പിക്കുന്നു, എന്ത് ഭാവന ചെയ്യുന്നു, എന്ത് സംസാരിക്കുന്നു, എന്ത് കർമ്മം ചെയ്യുന്നു, ബിന്ദു മഹാനായിരിക്കുന്നതുപോലെ അതെല്ലാം മഹത്വമുള്ളതായി തീരും, അതായത് സ്വാഭാവികമായും ശ്രേഷ്ഠമാകും.

ആത്മീയശക്തിയും ബിന്ദുവാണ്, സ്ഥാപനയുടെ ശക്തിയും വിനാശകാരിയായ ആണവ ശക്തിയും ബിന്ദുവാണ്. വിനാശം നടക്കുന്നതും ബിന്ദുവില്ലാത്തതാണ്. സൃഷ്ടി ചക്രത്തിന്റെ ആദിയിലും ബിന്ദുവായിട്ടാണ് ഇറങ്ങി വരുന്നത്, അവസാനവും ബിന്ദുവായി മാറുന്നു. അപ്പോൾ ആദി സ്വരൂപവും അന്ത്യ സ്വരൂപവും ബിന്ദുവാണ്. എത്ര എളുപ്പമാണ്. ഒരു ബിന്ദുവിനെ ഓർമ്മിക്കുക ബുദ്ധിമുട്ടാണോ? സ്കൂളിൽ കൊച്ചു കുട്ടികൾക്ക് ഏറ്റവും എളുപ്പമിടുവാൻ സാധിക്കുന്ന മാത്ര ബിന്ദുവാണ്. പെൻസിൽ എവിടെയെങ്കിലും മുട്ടിച്ചാൽ മതി, ബിന്ദുവായി. അത്രയും എളുപ്പമായ സഹജമായ ഒരു മാത്ര ഓർമ്മിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ലേ. ഇതിലും എളുപ്പമായി എന്തു പറയുവാനാണ്. ഇതിലും എളുപ്പമായിട്ട് എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ? ഭക്തിയിൽ വലിയ-വലിയ രൂപങ്ങളെ ഓർമ്മിക്കുന്നു, ബുദ്ധിയിൽ ഭാവനകൊണ്ട് ചിത്രങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു, അപ്പോഴാണ് ഭക്തി തെളിയുന്നത്. ഇവിടെ ജ്ഞാനത്തിലൂടെ എന്താണ് മുന്നിൽ വയ്ക്കുന്നത്? ബിന്ദു. ഈ ബിന്ദുവിന്റെ സ്മൃതിയിലൂടെ സ്വയം സിദ്ധിസ്വരൂപമായി മാറുന്നു. ഏതാണ് എളുപ്പം? ബുദ്ധിയിൽ ബിന്ദുവിടുന്നതാണോ, ആകാരം എമർജ് ചെയ്യുന്നതാണോ? അതുകൊണ്ട് സഹജയോഗിയായി മാറു. ബിന്ദുവിനെ മനസ്സിലാക്കുക സദാ സഹജമാണ്. സ്നേഹത്തിന്റെ റിട്ടേണായി സഹജ സാധനയിലൂടെ സഹജയോഗിയായി ഭവിക്കൂ. വിസ്താരത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ബുദ്ധിമുട്ടിലേക്കു പോകുന്നു, കാരണം വിസ്താരത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ധാരാളം ചോദ്യചിഹ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ ചോദ്യചിഹ്നത്തിന്റെ മാത്ര സ്വയം വളഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ്. എന്ത്, എന്തുകൊണ്ട് എന്ന വളഞ്ഞവഴിയിലൂടെ നടന്നു പോകുന്നു. ബിന്ദുവായി മാറി വിസ്താരത്തിലേക്കു പോകുമെങ്കിൽ സാരം ലഭിക്കും. ബിന്ദുവിനെ മറന്ന് വിസ്താരത്തിലേക്കു പോയാൽ കാട്ടിലകപ്പെട്ടു പോകും, അവിടെ ഒരു സാരവുമില്ല. ബിന്ദു രൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കുന്നവർ സാരയുക്തരും, യോഗയുക്തരും, യുക്തിയുക്തസ്വരൂപത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നവരുമായിരിക്കും. അവരുടെ സ്മൃതിയും വാക്കും കർമ്മവും സദാ സമർത്ഥമായിരിക്കും. ബിന്ദുവാകാതെ വിസ്താരത്തിലേക്കു പോകുന്നവർ സദാ എന്ത്, എന്തുകൊണ്ട് എന്നതിന്റെ വ്യർത്ഥമായ വാക്കുകളും കർമ്മവും കൊണ്ട് സമയവും ശക്തിയും വെറുതെ പാഴാക്കി കളയുന്നു. കാരണം കാട്ടിലകപ്പെട്ടു പോയി. അപ്പോൾ സദാ എന്ത് ഓർമ്മിക്കും? ഒരേയൊരു കാര്യം- ബിന്ദു. എളുപ്പമല്ലേ? ഇതിനു ഭാഷ അറിയാമോ ഇല്ലയോ എന്ന പ്രശ്നമേയില്ല. ബിന്ദു എല്ലാ ഭാഷയിലുമുണ്ട്. വേറേയൊന്നും അറിയില്ലെങ്കിലും ബിന്ദു എന്താണെന്ന് അറിയുവാൻ സാധിക്കും.

മനസ്സിലായോ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്? ബിന്ദു എന്ന വാക്ക് അത്ഭുതം ചെയ്യുന്ന വാക്കാണ്. ബിന്ദുവായി മാറി ഓർഡർ ചെയ്യുമെങ്കിൽ എല്ലാം തയ്യാറായിരിക്കും. സങ്കല്പത്തിന്റെ കൈയ്യൊന്ന് കൊട്ടിയാൽ മതി എല്ലാം തയ്യാറായിരിക്കും. ബിന്ദു കൈ കൊട്ടിയാൽ പ്രകൃതിയും കേൾക്കും, എല്ലാ കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളും കേൾക്കും, എല്ലാ കൂട്ടാളികളും കേൾക്കും. ബിന്ദുവായി കൈ കൊട്ടുവാൻ അറിയാമോ? ശരി.

സദാ അനാദി-അവിനാശി സ്വരൂപത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന, ബിന്ദുവിന്റെ മഹത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കി സദാ മഹാനായി കഴിയുന്ന, ബിന്ദു സ്വരൂപമായി സർവ്വ ഖജനാവുകളുടെയും സാരത്തെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന, സാരയുക്ത, യോഗയുക്ത, ജീവന്മുക്ത ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്തദായുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

ടീച്ചർമാരുടെ കൂടെ :- എല്ലാവരും ആത്മീയസേവാധാരികളാണോ? ആത്മീയസേവാധാരിയുടെ അർത്ഥം തന്നെ ആത്മീയഖജനാവുകളിൽ സമ്പന്നമെന്നാണ്, അപ്പോഴേ ആത്മീയ സേവനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കൂ. സേവാധാരിയെന്നാൽ കൊടുക്കുന്നവർ. സേവനത്തിലൂടെ സുഖം നൽകുന്നവരെയാണ് സേവാധാരിയെന്നു പറയുന്നത്. അപ്പോൾ നൽകുന്നവർ തീർച്ചയായും സ്വയം സമ്പന്നമായിരിക്കണം, അപ്പോഴേ മറ്റു ഉള്ളവർക്ക് നൽകാൻ സാധിക്കൂ. അതിനാൽ സേവാധാരിയെന്നാൽ മാസ്റ്റർ സുഖദാതാ, മാസ്റ്റർ ശാന്തിദാതാ, മാസ്റ്റർ ജ്ഞാനദാതാ! ദാതാവ് സദാ സമ്പന്നമൂർത്തിയായിരിക്കും. സ്വയം എങ്ങനെയാണോ, അങ്ങനെ മറ്റുള്ളവരെയും ആക്കിത്തീർക്കും. അഥവാ സ്വയത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ശക്തിയുടെ കുറവുണ്ടെങ്കിൽ മറ്റു ഉള്ളവരെയും സർവ്വശക്തിവാനാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ആത്മീയസേവാധാരിയെന്നാൽ സർവ്വശക്തിവാൻ. ആത്മീയസേവാധാരിയെന്നാൽ എവർറെഡി, ആൾറൗണ്ട്. ആൾറൗണ്ട് സേവാധാരിയാണ് യഥാർത്ഥ സേവാധാരി. അതിനാൽ സത്യമായ സേവാധാരിയുടെ എല്ലാ ലക്ഷണങ്ങളും തന്നിൽ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടോ? ആരാണോ സമ്പന്നമായിരിക്കുന്നത്, അവർ സദാ സന്തുഷ്ടരായിരിക്കും, മറ്റുള്ളവരെയും സന്തുഷ്ടമാക്കും. ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള അപ്രാപ്തിയാണ് അസന്തുഷ്ടതയെ ജനിപ്പിക്കുന്നത്. സർവ്വ പ്രാപ്തികളുമുണ്ടെങ്കിൽ സദാ സന്തുഷ്ടരായിരിക്കും. സന്തുഷ്ടമായിരിക്കണം, സന്തുഷ്ടമാക്കണം- അതിനുള്ള വിധിയാണ് സദാ സമ്പന്നവും ദാതാവുമായിരിക്കുകയെന്നത്. രണ്ടു കാര്യങ്ങളും ആവശ്യമാണ്. ആരെങ്കിലും സമ്പന്നമാണ്, എന്നാൽ ദാതാവല്ലെങ്കിൽ അപ്പോഴും സന്തുഷ്ടമായിരിക്കാൻ പറ്റി

ല്ല. അതിനാൽ ദാതാവുമായിരിക്കണം, സമ്പന്നവുമായിരിക്കണം. നമ്മൾ വിശേഷ ആത്മാക്കളാണെന്ന സന്തോഷം എല്ലാവർക്കുമുണ്ടല്ലോ? ഈ സമസ്തലോകത്തിലും എത്രയോ കുറച്ച് ആത്മാക്കളാണ് സദാ ബാബയുടെ സേവനത്തിൽ തൽപ്പരരായി നിമിത്തമായിരിക്കുന്നത്! അപ്പോൾ കോടിയിലും ചിലർ, അവരിലും ചിലരാണ് നിമിത്തമായിരിക്കുന്നത്, അതിൽ എന്റെയും പാർട്ടുണ്ട്, എന്റെയും പേരുണ്ട് എന്നത് എത്രയോ വലിയ സന്തോഷമാണ്. കോടിയിലും ചിലർ.... ഇത് നമ്മുടെ മഹിമയാണ്, ഈ ആത്മീയ ലഹരിയുണ്ടോ? ആത്മീയലഹരി സദാ എത്രയും ഉയർന്നതാണോ അത്രയും സദാ നമ്രചിത്തരായിരിക്കും. ദേഹാങ്കാരത്തിന്റെ ലഹരി കുറച്ചുണ്ടെങ്കിൽ അഹങ്കാരത്തോടെ, അഭിമാനത്തോടെ താൻ ഉയർന്നതാണെന്ന് വിചാരിക്കും. സത്യമായ ലഹരിയിൽ കഴിയുന്നവർ സദാ നമ്രചിത്തരായിരിക്കും. നമ്രതയിലൂടെയാണ് എല്ലാവരെയും തന്റെ മുന്നിൽ കുനിയിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്. നമ്രചിത്ത ആത്മാവിനേ സുഖദാതാവാകാൻ കഴിയൂ. അഹങ്കാരം നമ്രചിത്തരാക്കില്ല. നമ്രചിത്തരല്ലെങ്കിൽ സേവനം നടക്കില്ല. അതിനാൽ സേവാധാരിയുടെ വിശേഷത സദാ നമ്രചിത്തരായി സ്വയം കുനിയുകയെന്നതാണ്, അപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരേയും കുനിയിക്കാൻ സാധിക്കും. അതിനാൽ ആത്മീയസേവാധാരിയാണ്. ആത്മീയം എന്ന വാക്ക് സദാ ഓർമ്മിക്കൂ. നടക്കുമ്പോഴും കറങ്ങുമ്പോഴും സംസാരിക്കുമ്പോഴും... കർമ്മത്തിൽ ആത്മീയത കാണപ്പെടണം. സാധാരണതയല്ല, ആത്മീയത.

സന്തുഷ്ട ആത്മാവിനേ സേവാധാരിയെന്ന ടൈറ്റിൽ ലഭിക്കൂ. സന്തുഷ്ടതയില്ലെങ്കിൽ സേവനം എടുക്കും. അതിനാൽ സേവനം എടുക്കുന്നവരാണോ, അതോ സേവനം ചെയ്യുന്നവരാണോ? ആത്മീയസേവാധാരി എടുക്കുന്നവരല്ല, ഇന്ന് ഇങ്ങനെയുണ്ടായി, ഇന്നലെയിങ്ങനെയുണ്ടായി... ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ പുറകെ സമയം കളഞ്ഞ് സേവനം എടുക്കുന്നവരല്ലല്ലോ? ഇതെല്ലാം കുട്ടിക്കാലത്തെ കാര്യങ്ങളാണ്. ഇപ്പോൾ കുട്ടിക്കാലം കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ എടുത്തതിന്റെ പ്രതിഫലം നൽകണം. ഇപ്പോൾ യാതൊരു പരാതിയുമുണ്ടാകാൻ പാടില്ല. മുതിർന്നവരുടെ അധികസമയം എടുക്കരുത്, കേസും കഥയും സമാപ്തമായിരിക്കണം. അഥവാ ഇപ്പോഴും സേവനം എടുക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ ഇന്നു മുതൽ സമാപ്തമാക്കി, നൽകുന്നവരാകണം. ബിന്ദുവിടണം. കഴിഞ്ഞതു കഴിഞ്ഞു, ബിന്ദുവിട്ടല്ലോ. അതിനാൽ സമാപ്തിയുടെ ബിന്ദുവിട്ടിട്ട് പോകണം. ബിന്ദുവിട്ട് സദാ സന്തുഷ്ടമായി കഴിയണം, എല്ലാവരേയും സന്തുഷ്ടമാക്കണം, ഈ പാഠം സദാ ഓർമ്മിക്കണം. ശരി.

നിർമ്മൽ ശാന്താ ദാദിയോട് :- മഹാൻ ആത്മാവെന്നാൽ സഫലതാമൂർത്തി. അതിനാൽ സദാ സഫലതാമൂർത്തിയല്ലേ? ആർ എത്രമാത്രം ഭാരരഹിതമായിരിക്കുന്നു, അത്രയും കാര്യങ്ങൾ സഹജമായും സ്വതഃവേയും നടക്കും. ആരാണോ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങളുടെ ഭാരമെടുക്കുന്നത്, അപ്പോൾ ഭാരം കാരണം നിർണ്ണയശക്തി പ്രവർത്തിക്കില്ല, സഫലതയിൽ വ്യത്യാസം വരും. കാര്യം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് സ്വയം ഡബിൾചെക്ക്, വായുമണ്ഡലവും ഭാരരഹിതം, സ്വയവും ഭാരരഹിതം, കൂടെയുള്ളവരും ഭാരരഹിതം- അപ്പോൾ ലൈറ്റ്ഹൗസിന്റെ കാര്യം നടക്കും.

എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും കാര്യം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ലക്ഷ്യം ശരിയായി വയ്ക്കുന്നു, പക്ഷേ ഇടക്ക് ആ ലക്ഷ്യം മാഞ്ഞു പോകുന്നു. തുടക്കം ശക്തിശാലിയായിരിക്കും, മദ്ധ്യത്തിൽ ശതമാനം കുറഞ്ഞു പോകുന്നു. തുടക്കത്തിൽ, പദ്ധതിയുണ്ടാക്കുന്ന സമയത്ത് ശ്രദ്ധ വയ്ക്കുന്നതുപോലെ, അത് നടപ്പാക്കുന്നതിൽ മുഴുകുമ്പോഴും ശ്രദ്ധ വയ്ക്കണം. ആദി-മധ്യ-അന്ത്യം ഒരുപോലെയാകുമ്പോൾ സഫലത സഹജമായി ലഭിക്കും. ശരി.

ഇപ്രാവശ്യം മേളയിൽ ശാന്തികുണ്ഠമുണ്ടാക്കണം. ഇതിലൂടെ എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കും, ഇവിടെ ശബ്ദമുണ്ടെങ്കിലും ശാന്തിയാണ്. മനോവൃത്തിയും അനുഭൂതിയും പരിവർത്തനപ്പെടും. (ബാപ്ദാദ കൽക്കത്തിൽ വരണം) തീർച്ചയായും! ഓഹാ, ആ സമയം കാണും, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കുട്ടി വിളിച്ചിട്ട് അച്ഛൻ വരാതിരിക്കാൻ പറ്റില്ല. എന്നാൽ ഏതു രീതിയിൽ വരുമെന്നത് കാണണം. കുറച്ച് പുതുമ വേണമല്ലോ. ശരി. ആർ ഉണ്ടാക്കുന്നു, അതിൽ സഫലതയുണ്ടാകും, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സത്യമായ ഹൃദയത്തിൽ സാഹേബ് സന്തുഷ്ടനായിരിക്കും. ഈ മേളയും ബാബയെ ദർശിക്കാനുള്ള സ്ഥാനമാണ്. ഭക്തർ ദർശിക്കും, കുട്ടികൾ മിലനമാഘോഷിക്കും. കൊള്ളാം, ഇതും തനിക്കും അന്യ ആത്മാക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു സാധനമാണ്. ബ്രാഹ്മണർ ഉത്സാഹത്തിലേയ്ക്കു വരും, മറ്റുള്ളവരുടെ സേവനവും നടക്കും. സ്വയത്തിന്റേയും സേവനം, മറ്റുള്ളവരുടെയും സേവനം!

സംഗമയുഗത്തിന്റെ ഈ സമയം ശ്രേഷ്ഠഭാഗ്യമുണ്ടാക്കാനുള്ളതാണ്. ഒരു മുഴുവൻ കല്പത്തിലും ശ്രേഷ്ഠഭാഗ്യം ഇപ്പോഴേ ഉണ്ടാക്കാൻ പറ്റൂ. സംഗമത്തിൽ തന്നെയാണ് ബാബയിൽ നിന്നും എല്ലാ അധികാര

ങ്ങളും പ്രാപ്തമാകുന്നത്. അതിനാൽ അധികാരി ആത്മാവാണ്, ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവാണ്, ശ്രേഷ്ഠ പ്രാലബ്ധം എടുക്കുന്നവരാണ്. സദാ ഇത് സ്മൃതിയിലുണ്ടെങ്കിൽ സമർത്ഥരായി മാറും. സമർത്ഥരാകുന്നതിലൂടെ മായജീത്തായി മാറും. സമർത്ഥ ആത്മാവ് വിഘ്നവിനാശകരായിരിക്കും. സങ്കല്പത്തിൽ പോലും വിഘ്നങ്ങൾക്ക് വരാൻ പറ്റില്ല. മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിവാൻ സദാ വിഘ്നവിനാശകരായിരിക്കും. ശരി.

വിട പറയുന്ന സമയത്ത്:- എല്ലാവരും ധാരാളം കേട്ടു, ഇനി കേൾക്കാൻ എന്തെങ്കിലും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടോ? കേവലം ഒരു കാര്യം മാത്രം- അതെന്താണ്? കിട്ടേണ്ടത് കിട്ടി, ബാക്കി എന്തു പ്രവർത്തിയാണുളളത്. എല്ലാം സമാപ്തമായി, ബാക്കിയെന്താണുളളത്? ഇപ്പോൾ കേവലം ഒരു കാര്യം ബാപ്ദാദ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. എല്ലാവരും 16 അലങ്കാരങ്ങളുള്ള പ്രിയതമകളാകണം, അതായത് 16 കലാസമ്പന്നരാകണം. 16 കലാ സമ്പന്നരെന്ന് 16 അലങ്കാരങ്ങളുള്ളവർ. 16 അലങ്കാരങ്ങളാണ് 16 കലകൾ. ഇതുവരെ ചിലർ 8 കല, ചിലർ 10 കല, ചിലർ 11 കല... എന്നാൽ എല്ലാവരും 16 കലയുള്ളവരാകണം, അവരവരുടെ നമ്പർ അനുസരിച്ച് എല്ലാവരും 16 കലയാകുമല്ലോ. മറ്റ് ധർമ്മത്തിലുള്ളവർക്കും അവരുടെ കണക്കനുസരിച്ച് ഗോൾഡൻ സ്ഥിതിയുണ്ട്. ഇവിടെയും എല്ലാവർക്കും അവരവരുടെ കണക്കനുസരിച്ച് 16 കലയുണ്ടല്ലോ. ചിന്തയും വാക്കും പ്രവർത്തിയും ഒരുപോലെയാകുമ്പോൾ സമ്പന്നരാകും. ബാപ്ദാദ ഇപ്പോൾ ഈ സ്ഥിതിയിൽ എല്ലാവരേയും കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. അതെപ്പോൾ ഉണ്ടാകും? ഇതിനുവേണ്ടി എല്ലാ തയ്യാറെടുപ്പുകളും ചെയ്യുന്നുണ്ട്, സങ്കല്പിക്കുന്നുമുണ്ട്, ഇച്ഛയും ഈ ഒന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. പിന്നെ യെന്താണുളളത്? സ്റ്റേജിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ എന്താണ് കേൾപ്പിക്കുന്നത്, ഇപ്പോൾ സമ്പന്നമാകണം. അപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും ഈ ഇച്ഛയുമുണ്ട്, എന്നാൽ എന്താണ് ബാക്കിയുളളത്? ബാക്കിയെല്ലാ ഇച്ഛകളിൽ നിന്നും 'ഇച്ഛാമാത്രം അവിദ്യ'യാകുമ്പോൾ ഈ ഇച്ഛ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടും. കൊച്ചു-കൊച്ചു മറ്റ് ഇച്ഛകൾ ഈ ഇച്ഛയെ പൂർത്തീകരിക്കാൻ സമ്മതിക്കില്ല. കൊള്ളാം.

വരദാനം :- ചിന്തയും വാക്കും പ്രവർത്തിയും സമാനമാക്കുന്ന സർവ്വോത്തമ പുരുഷാർത്ഥിയായി ഭവിക്കൂ

എല്ലാ ശിക്ഷണങ്ങളുടെയും സാരമിതാണ്- ഏതൊരു കർമ്മത്തിലും- നോക്കുന്നതിൽ, എഴുന്നേൽക്കുന്നതിൽ, ഇരിക്കുന്നതിൽ, നടക്കുന്നതിൽ, ഉറങ്ങുന്നതിൽ എല്ലാത്തിലും മാലാഖത്വം (ഫരിസ്ത്) കാണപ്പെടണം, ഓരോ കർമ്മത്തിലും അലൗകീകത! ഒരുവിധ ലൗകീകതയും കർമ്മത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും ഉണ്ടാകരുത്. ചിന്തയും വാക്കും പ്രവർത്തിയും സമാനമായിരിക്കണം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യരുത് എന്ന് ചിന്തിച്ചു, പക്ഷേ ചെയ്തു- അങ്ങനെയാകരുത്. ഈ മൂന്നും എപ്പോൾ സമാനവും ബാബക്കു സമാനവുമാകുന്നു, അപ്പോൾ പറയും, സർവ്വോത്തമ പുരുഷാർത്ഥി.

സ്റ്റോഗൻ :- ഉത്തരവാദിത്വമെടുക്കുകയെന്നാൽ അർത്ഥം അധിക ആശീർവാദങ്ങൾക്ക് അധികാരിയാകുകയെന്നാണ്.